

Peking story (American prisoners in China) - correspondence, letters and ca...

HS L 179:81

Dag Hammarströms saml.

Peking story - 1955

20 Jan. - 3 Feb.

Nyström, Gustav (Svenska Missionsförb.
Stockholm)

- 4 letters to P. Lind, D.H.'s Artist, UN.
- 3 encl. (articles by G. Nyström, Svensk Veckotidning)
- 1 letter to P. Lind from A. Keijer, Svensk Veckotidning
- 2 memoranda conc. Expenses on Trip to Peking (+ 4 bills)

Svenska Missionsförbundet

TEGNÉRGATAN 8 · STOCKHOLM Va · TELEFON 349680 VÄXEL

TELEGRAM: FÖRBUNDET · POSTGIRO 824

STOCKHOLM DEN 20 jan. 1955.

Sekreterare

Per Lind,

~~F.N.,~~

New York.

Dear Per:

Förstår att Du och Din chef och de andra också för den delen haft oerhört ansträngande dagar efter resan till Peking. Tack för senast och för all er välvilja mot mig! Resan till Peking framstår som mitt livs stora drömresa. Och den vänlighet ni alla visade mig bevarar jag i tacksamt minne.

Nu ber jag Dig vara bussig och läsa igenom den artikel jag skrivit för Sv. V. för nästa vecka. Den måste gå till trycket redan på måndag eller senast tisdag. Har Du något att anmärka vore jag tacksam för ett telegram, ty det kan tänkas att brev inte hinner fram till den dagen. Allt som behövs är ett telegram om artikeln anses olämplig för publicering. Telegramadressen är: Förbundet, Stockholm. Släpper Du den igenom censuren så behövs varken brev eller telegram såvida Du inte vill sända ett "Yes" eller "OK", förstås. Tack!

Medsänder de bitar jag skrivit hittills så vet ni exakt vad jag skrivit i Svensk Veckotidning.

Min reseräkning sänder jag in nästa vecka sedan min Londonräkning klarats genom UD. Var upp till utrikesrådet Jarring igår.

Så hälsar jag varmt till Generalsekreteraren och till andra medlemmar av vår trevliga grupp. Hjärtlig hälsning till Dig själv. Tack för tiden i Fjärran Östern!

Din
Gust. Nyström
Gustav Nyström.

OK (written
in red ink)
AN

Arbejdet
ni OK för
publikationen
omskickat till
den kinesiska
Chon afhan
inbetyg eller
bill per
nytt kina.

Svenska Missionsförbundet

TEGNÉRGATAN 8 · STOCKHOLM Va · TELEFON 349680 VÄXEL

TELEGRAM: FÖRBUNDET · POSTGIRO 824

STOCKHOLM DEN 27 jan. 1955.

Mr. Per Lind,
New York, USA.

Käre Kamrat från Pekingresan!

Egentligen skulle man inte besvära folk med brev - folk som har så mycket att läsa ändå som ni säkert har efter Pekingresan, både Generalsekreteraren och Du och Aase Alm och Bill. Men om jag inte sänder det här manuskriptet för påseende så håller jag inte ord och det kan ju vara onödigt. Alltså säger vi så här: om den här sista artikeln till Sv.V. inte väcker några ovidkommande tankar så låt den bara ligga eller släng den bums i papperskorgen; skulle den anses olämplig så sänd ett telegram enl. den adress jag lämnade i förra brevet. Det blir väl enklast så, eller hur? Och hör jag inget senast tisdag i nästa vecka så går biten till trycket. Tack!

Klipper och sänder med den sista artikeln - den som kommer ut i morgon, då den ju kan anses som den viktigaste och handlar om mötet med Marcus Cheng.

Skall göra redovisningen klar före lördag och sända den till Dig då.

Hjärtliga hälsningar till er alla som var med i Peking! Nog hade vi då en trevlig tripp dit bort!

Din

Gustav Nyström
Gustav Nyström.

Lind.

*Torna var entusiastiska
i början, men den lyckades.*

En sent, hyllning.

*Ansén den
kan passera
enär oöverlagig
än och man
ej villar den
inikill. Al*

Svenska Missionsförbundet

TEGNÉRGATAN 8 · STOCKHOLM VA · TELEFON 349680 VÄXEL
TELEGRAM: FÖRBUNDET · POSTGIRO 824

STOCKHOLM DEN 28 jan. 1955.

Mr. Per Lind,
United Nations,
New York, USA.

Dear Per:

Nu äntligen kommer reseräkningen. Jag fick löfte att sända den till Dig. Som synes är den inte färdig men på den modell jag fick av miss Alm står det "do not fill in if in doubt". Och "in doubt" är jag på ett par punkter. Därför ber jag miss Alm eller någon annan vänlig själ fylla i luckorna.

Angående dagarnas antal är det ju ganska klart fr. o. m. den 30 dec. t.o.m. den 12 jan., ty det fanns inget flyg västerut den dag ni reste till Tokyo. Jag kunde ha rest via London en dag tidigare än jag gjorde men då hade ju biljetten blivit dyrare den vägen. Jag valde därför SAS (f.ö. det plan som ni flög till Tokyo med). Som det planet inte kom via Hongkong reste jag med BOAC till Bangkok. Lämna alltså åt er att bestämma resedagarnas antal med ledning av givna uppgifter.

Kursen på £ och US\$ har jag inte reda på så noga så därför har jag lämnat den raden oskriven också. Sorry! att besvara andra med det som jag borde ha klarat av själv!

Min skuld till Dig för Ren-ming-piao i Peking (250.000) får Du dra av på sluträkningen, tack. Jag hade en skuld till Bill Ranallo (US\$ 1:-) och till miss Alm (US\$ 2:-) men de tre dollarna betalade jag till miss Alm i bilen den morron vi for till flygfältet i Hongkong. Hälsa vännen Bill det, tack!

Flygbiljetten till London från Stockholm hade UD inte betalat ännu utan de tyckte det blev enklast om jag på min räkning tog ut summan hos er och själv betalar SAS här sedan. Därför tackar jag för att få summan Kr. 488:50 mig tillhanda på något sätt här i Stockholm.

Som förskott fick jag av mr. Ranallo US\$ 250:--. Den summa som jag ytterligare har att lyfta vore jag tacksam för att få insatt på mitt bankkonto i USA:

Rev. Gustav Nyström,
Bank of America, Kingsburg Branch,
Kingsburg, California.

Den summa som Ambassaden i London betalat för hotell under min väntan där skall jag själv klara med dem genom UD.

Vet inte hur många ex. ni behöver av reseräkningen. Jag sänder alla jag fick och tackar för att få ett ex. tillbaka om det inte behövs. Se, jag hade en gång räkningar med UNNRA och då gick det år mycket papper, det minns jag.

Nu förstår jag att detta brev ger Dig extra arbete. Men jag tackar för Din goda hjälp och för trevligt sällskap under Kinaresan. Hälsa den del av Kinagruppen som finns i New York. Undrar om dr. Roots gett sig tillkänna?

Gustav Nyström

Svenska Missionsförbundet

TEGNÉRGATAN 8 · STOCKHOLM Va · TELEFON 349680 VÄXEL
TELEGRAM: FÖRBUNDET · POSTGIRO 824

STOCKHOLM DEN 3 febr. 1955.

Mr. Per Lind,
United Nations,
New York, USA.

Dear Per,

Häromdagen mottog jag en check från FN:s kassör. Det var alldeles på tok för mycket pengar jag fick för så lite arbete och så mycket trevligt på Pekingresan. Vill Du vänligen framföra mitt varma tack till Generalsekreteraren för hans stora vänlighet mot mig. På kinesvis säger jag: "Puh-ka⁵-tan³-tang" vilket betyder: "Jag är ovärdig".

Så sänder jag här sista klippet i serien jag skrev för Svensk Veckotidning. De tidigare har Du väl fått liksom min reseräkning. Tack för hjälpen!

Hälsningar!

Tillgivne

Evert Nyström.

SVENSK VECKOTIDNING

Utgiven av Svenska Missionsförbundet och S. M. U.

Telefon: ~~23 22 80~~ Postgiro 824 - Tel.-adr.: Förbundet

Tegnérgatan 8, Stockholm Va

Telefon: 34 96 80

Stockholm den 20.1.1955

Sekreterare

Per Lind

F.N.

New York

AK/IM

Svensk Veckotidning vill begagna detta tillfälle att få uttrycka sin stora tacksamhet för den vänlighet, som visats oss genom att vi som enda tidning fått tillåtelse att få artiklar av missionär Gustav Nyström. Det är helt naturligt ett synnerligt intresse bland Svenska Missionsförbundets folk knyttat till detta hans besök i Kina. Och jag vet, att missionsfolket följde Eder resa dit med varma tankar och förböner. Vi är glada även, att resan icke varit förgäves.

Vi ber om vår särskilt värdsamma hälsning till Generalsekreteraren.

Med utmärkt högaktning

Augustinus Keijer

Augustinus Keijer

ÅTER i KINA

Missionär Gustav Nyström färdig att gå ombord på flygplanet, som skall föra honom till London f. v. b. till Kina.

Just nu befinner sig missionär Nyström i Peking som tolk i förhandlingarna mellan FN:s generalsekreterare Dag Hammarskjöld och Kinas premiärminister. Det är ett utomordent-

(Forts. sid. 2, sp. 5)

ÅTER I KINA

- Fortsättn. från 1:a sidan. -

ligt betydelsefullt och krävande uppdrag som missionär Nyström har fått. Det finns all anledning för missionärens vänner här hemma att bedja för honom.

Missionär Nyström hoppas få kontakt med kristna kretsar i Kinas huvudstad i samband med sitt besök. Han har lovat berätta om resan i Sv.V.

SVENSK VECKOTIDNING

Första brevet

- från London

Gott Nytt År kära vänner i Sveriges land! Och tack för året som ligger bakom! Nya uppgifter väntar oss nu under 1955! skriver Gustaf Nyström från London.

I morse den 30 dec. sade jag farväl till de mina. Och vid den tidpunkten då vännerna på vår expedition vid Tegnérsgatan 8 samlades till morgonbön lyfte SAS-planet mig upp genom molntäcket, som vilade över Stockholm. Däruppe njöt jag sedan av strål-lande solsken över de ulliga, mjuka molntäcket. Det var utbrett under oss hela vägen ända ner till Skåne. Uppe under en klarblå, molnfri himmel gick mina tankar till dem jag nyss lämnat och till vänner lite varstans i vårt vackra land. Under molntäcket visste jag att många, många händer knäpptes till bön. I deras böner var också jag innesluten. Jag tyckte att det var som om de knäppta händerna stödde under båda molntäcket, SAS-planet och mig. Det kändes i varje fall så. Hela resan hit var en drömresa. Tänk att vi får möta varje ny dag och varje ny uppgift utan fruktan!

Det var inte bara tankarna klädda i ord som fyllde sinnet. Toner och melodier är också ett språk. Där ljud en gammal kär körsång från Mendelsohns oratorium Elias: »Be not afraid Thy God is near». Den kören har jag aldrig hört sjungas ännu. Men jag fann den i ett trasigt exemplar av »Elias» uppe på vinden i en missionsstation i Kina. Vi levde då i en svår tid. Det trasiga häftet väckte mitt intresse och efter veckor av övning kunde jag spela den där körsaken! Texten röttes in av sig själv under övningarna på lediga stunder. Och när jag kunde den där körsaken någorlunda — ja, då var all fruktan försvunnen. Nu kommer den melodin alltid för mig varje gång en ovanlig situation gör sig påmind. Vilken rikedom är det inte att Guds ord har klätts i toner!

Under den sista adventstiden har jag fått en annan melodi så där levande också. Händels: »Sions dotter fröjda dig» sjunger vi ju lite varstans i adventstid. Jag tittade närmare på Händels oratorium »Judas Mackabeus», där musiken finns, även med texten »See the conquering here comes». Just efter den sistnämnda kören. Den marschen har oavbrutet tonat i mitt sinne den sista månaden. Varför visste jag inte förrän på juldagen. Då måste jag hastigt och lustigt svara ja eller nej på frågan om jag ville göra den här långresan. Naturligtvis tonade »Be not afraid» — som vanligt — men så kom marschen

Nr 1 — 7 januari 1955

med sin friska rytm. Nog finns det ett stänk av vemod i mel-lansatsen men det hela slutar hoppfullt och frimodigt. Jo, det var klart! Marschen får bli min signaturmelodi på den här resan österut! Jag sade ja. Och innan jag reste klippte jag försiktigt ut den sida i »Judas Mackabeus» där Händels lilla marschstycke stod. Det är inga konstigheter och det finns högtidligare och finare musik för all del. Men den här lilla saken passade precis för mig nu. Och då så! Tack fader Händel för den lilla marschen som nu följer mig!

Om en stund skall jag möta gruppen från USA. Och får jag löfte så återkommer jag nog i Sv. V. med någon glimt framöver.

Gustav Nyström.

Hem från Peking.

Dagarna i Peking gick alldeles för fort. Det är ju så när man har trevligt och träffar ~~på~~ hyggligt folk. Svenska Ambassaden med ambassadör Wistrand och sekreterare Peder Hammarskjöld höll "open House" hela tiden och hos dem pustade vi ut ibland. Annars gjorde våra kinesiska värdar sitt yttersta för att vi skulle hinna se det mesta möjliga av Peking. Bilresan till Minggravarna och Sommarpalatset utanför staden liksom vandringarna i "Den Förbjudna Staden", som nu är öppen för allmänheten, är minnen som kommer att lysa länge. Vilka samlingar av kinesisk konst! Vilken arkitektur! Vilka färger! Kinesiska staten har tillsatt ett särskilt organ med uppgift att vårda och renovera Pekings fornminnen och konstskatter. Vad de redan hunnit uträtta är i sanning beundransvärt.

Vår sista kväll i Peking höll Chou En -lai avskedbankett i Purpurljusets Hall. Gästernas antal var inte så stort, men de högsta spetsarna inom utrikesministeriet var där. Som en särskild vänlighet mot mig hade Chou till den banketten inbjudit pastor och fru Marcus Cheng. Att den vänligheten uppskattades både av vännerna Cheng och av mig säger sig självt. Och att vi inte hade tråkigt på den banketten säger det foto som en fotograf tog av Marcus och mig.

På morgonen den 11 januari startade vi hemresan. Till flygplatsen följde oss vice utrikesministern och andra storheter. Det flygplan (401) som skulle ta oss till Kanton var mycket snabbgående. Vädret var klart och vackert varför resan från Peking denna minnesrika dag blev en fest. Däruppe i den klara luften susade vi fram över det snöklädda Kina. Floder och berg avtecknade sig tydligt och i det vita snötäcket syntes husen, byarna och städerna som mörka prickar. Det var faktiskt som ett vackert mönstrat tygstycke i svart och vitt. Tankarna gick till de ~~sex~~ sex hundra miljoner kineser som sysslade med sitt dagliga arbete därnere, där kampen för tillvaron nu som förr är hård. Idoghet och förnöjsamhet behövs det alltid mycket av i Mittens rike. Hur kände sig menige man under den nya regimen? Nog hade det varit bra roligt om ^{ing} kunde ha hälsat på i en bondby och druckit en kopp te med familjen och pratat en stund!

Redan vid 11-tiden landade vi i Wuchang. Där väntade ett dukat bord och strax satt vi bänkade omkring de varma rätterna. Chefen för utrikesärenden i provinsen Hupeh var med som värd. Då vi skulle fortsätta färden kom en man fram till herr Lind med en snygg tom flygväska. I Peking hade man lagt märke till att Per Lind inte hade fått ner sina presenter i sitt bagage utan måste ha dem lösa i planet. Den bristen avhjälpes hastigt och lustigt. Ett telefonsamtal till Wuchang bara och så var Per Lind i klass med oss andra igen. Omtänksamt eller hur?

Färden gick vidare söderut. Snön låg kvar över Kina ganska långt söderöver, ty årets vinter har varit ovanligt kall. Men nere i Kwangtungprovinsen grönskade det på en del fält och träden bär löv året om. Bananbladen lyste gröna på långt håll. I Kanton var vi framme redan kl. 14.00. Ny kinesfest på hotellet. En titt på livet i staden. Och så var vi färdiga för sista etappen av dagsresan. Vid Järnvägsstationen i Kanton väntade ett specialtåg för oss sju resenärer. Det bestod av ett lok, en sittvagn, en splitter ny restaurantvagn, en sovvagn och en "observation car" sist i tåget. Vår eskort från flygresan följde oss också på tågresan plus några unga män från Kanton. Vad det var "morsomt" att sitta och titta ut genom tågrutan och se gårdarna och folket på fälten i fullt arbete - precis som förr.

De intryck jag fick under resan, genom de städer vi passerade i bil eller till fots ibland, var givetvis begränsade och jag vågar inte ge mig på ett generallt omdöme. Men i sanningens intresse måste jag säga att hygienens var mycket förbättrad. Gatorna låg där nysopade och rena överallt där vi for fram. Folket på gatorna hade bättre kläder än förr - inga paltor och trasor. Och det som slog mig allra mest: inte en enda tiggare såg jag under mitt Kinabesök. Nå, jag hörde orsaken. Alla tiggare har ~~fäxxx~~ intagits i arbetsläger och tack vare den nya organisationen blir det omöjligt för löst folk att uppehålla sig s.a.s. på sidan om det hederliga samhället. Varje familj vid varje gata är registrerad och familjerna inom varje kvarter är inbördes ansvariga för varandra. Detta gör att banditer och skojare blir omhändertagna och insatta i andra sammanhang. Resultatet blir ordning och reda även om systemet för en västerlänning kanske verkar bryskt och ohumant. Effektivt är det iallafall.

Vårt tåg stannade vid gränsen till Hongkong. Där lämnade oss eskorten vi haft med ~~oss~~ utom lokföraren och konduktören. Vi tog ett ömt farväl ~~xxx~~ av våra Peking- och Kantonvänner. Så

ångade tåget sakta och högtidligt över järnvägsbron - den bro som utgör gränsen till Hongkongområdet. Den bro där jag under mina tre år i Hongkong fick möta så många hemresande kinakamrater. Den bro som sett så många tragedier - som tagit emot så många tårar, glädjens såväl som sorgens och saknadens. Tåget gled in på stationen och vi gick över till det engelska tåget som väntade på oss. Om en kort stund var vi i Kowloon. I guvernörens ångslup fördes vi över till Hongkongön och inkvarterades för natten. Etappen Peking + Hongkong hade avverkats programenligt.

Nästa morgon sade jag vid flygfältet farväl till mina sex reskamrater. De flög med SAS till Tokyo och vidare till USA. Jag hade fått tillstånd att stanna i Hongkong för att hälsa på mina gamla vänner där.

Givetvis bodde jag på LWF Home, där jag var föreståndare en tid under Hongkongperioden. Redan första kvällen kom sångarparet Cheng och hälsade på och det blev en sångstund i gamla stilen. Dessa båda kineser hade nu god anställning i Hongkong. Hur innerligt sjöng de inte "Jesus lover of my soul" och andra gemensamma bekanta i våra sångböcker.

En kväll på Taofongshan hos alla skandinaviska missionärer i Hongkongområdet blev också ett glatt minne. Frågor och svar yrde friskt i det Daniel Nelsonska hemmet. Det blev midnatt och mer innan vi kunde skiljas. Visst har kinamissionärerna måst lämna sitt arbetsfält i Mittens rike men hjärtat stannade kvar. Därför de många frågorna. Därför de trogna förbönerna för Kinas kristna.

I tidig morgonstund gick jag till bönekryptan under Reichelts kyrka vid Buddhistmissionen. Jag stod framme vid fönstret och såg ner över dalen. Där låg det lilla militära flygfältet, där låg järnvägen och landsvägen, där skyttade de många hemmen i byarna och risfälten och havsviken. Längst bort reste sig de höga randbergen i blått dis. Nu steg solen upp bakom bergkammen. Jag sjönk ner på knä på den buddhistiska bönemattan. Dalen med sitt myller försvann. Det enda jag såg i soluppgångens skära ljus var de eviga oföränderliga bergen. Så kom ordet från psalmen: "Jag lyfter mina ögon upp till bergen. Varifrån skall min hjälp komma? Min hjälp kommer från Herren han som gjort himmel och jord."

Kinas och världens många problem är ännu olösta. Vad framtiden bär i sitt sköte är ovisst. Krig? Fred? Samförstånd? Vår Pekingresa skulle ju tjäna till att i någon mån minska spänningen därute i Östern. Kommer detta att lyckas? Trygg känner sig i varje fall den som lyfter blicken upp till bergen - upp till Urtidens Gud.

Tack för ert intresse för vår Pekingresa!

Gustav Nyström.

Möte i Peking med pastor Marcus Cheng.

Det var ju lite snopet att första kvällen i Peking få höra att Marcus Cheng varit där några dagar men redan ~~xxxx~~ rest tillbaka till Shanghai. Vänner Marcus skulle ha varit rätte mannen för mig. Vi kände varandra sedan 1920, då han första gången besökte Sverige. Och i Kina hade han varit vår gäst både i Hwangchow och i Sishui under bibelstudieveckor i freds- och krigstider. Nu är han en av de mest framträdande kristna ledarna i det nya Kina. Politiskt har han på gamla dar gjort en omsvängning mot vänster. Sådant har ju hänt förr. Erik Gustaf Geijer till exempel. Men vännen Marcus har lyckats med att bli en övertygad och acceptabel kommunist samtidigt som han förblivit en bibeltroende kristen.

[För många fromma och goda människor i västerlandet anses den där kombinationen rätt så vågad just nu. Men det är ju strängt taget inte konstigare än då socialdemokraterna, med Hjalmar Branting och röda bilen, for fram på vägarna hemma i Östergötland när seklet var ungt. Inte kunde ~~va~~ min gamla farmor då tro att någon med så vänstervridna åsikter som de där herrarna höll sig med skulle kunna vara en hygglig kristen. Men nu kan en hederlig socialdemokrat också vara en god kristen i vårt fria Sverige. Socialdemokratien i början av 1900-talet och kommunismen nu på 1950-talet har en viss släktskap i framträdandet som det kan vara nyttigt att ha i minne. Detta som ~~xxx~~ en tankeställare bara för dem som dömt och alltjämt fördömer Marcus Cheng för hans omsvängning.

Fredagen den 7 januari sammanträffade jag trots allt med Marcus Cheng och hans fryntliga maka. De hade inte rest hem till Shanghai, där de numera bor, utan bara gjort en visit hos släktingar i Tientsin. Nu bodde de på Hotell Peking de också. Glada kom de in i mitt rum nr 349. Det blev omkramning och ryggdunk och en liten tår i ögonvrån - sådant kan inte hjälpas i stora ögonblick. Och snart satt vi i stoppade skinnfåtöljer och pratade som förr i världen.

Marcus hade låtit skägget växa och hade väl grånat lite men såg annars ut som förr. Fru Cheng var rundare än förr och påminde osökt om en välformad nämndemansmor i forna dagar, innan man hade tid att syssla med begreppet "vaist-line". Båda hade förra året fyllt sjuttioett år. Båda var ivriga att få höra om de svenska missionärer de mindes. Vi gick igenom hela långa raden, både levande och döda. Och jag var lika ivrig att få höra om de kristna vännerna på vårt gamla fält i Hupeh som vi ju inte haft direkt för-

bindelse med på över tre hela år. Hur befriande kändes det inte när Marcus försäkrade att ingen av de våra i f.d. Kinesiska missionsförbundet hade råkat illa ut under övergångstiden med dess grymheter. Visserligen hade en del församlingsmedlemmar dragit sig tillbaka och även en och annan predikant övergått till annat arbete, men i stort sett har den kristna verksamheten fortgått. Marcus menade att vi i vår mission var särskilt lyckligt lottade inte minst genom att vi i god tid hade ordnat det organisatoriska så att våra församlingar redan var anslutna till Kristi Kyrka i Kina då missionärerna måste lämna. Detta har bidragit till att [allt gått så bra som det har dessa kritiska år. [Gamle pastor K'o arbetar i vårt Sishui, Wang Teh-ren knogar på i Sungpu-Macheng, Wang Tien-chang är f.n. sekreterare på Hupehsynodens expedition i Hankow och Wang Johan är föreståndare för församlingen i Wuchang. I bil åkte jag förbi Livskyrkan i Wuchang och såg att det var "liv" i och innanför porten där man stegade in och ut för några år sedan. Marcus Cheng förklarade också att i alla våra gamla distrikt i Hupeh fortsätter församlingen sitt arbete. Tre gånger under de senaste åren har Marcus besökt vårt missionsfält och predikat för våra vänner där.

Att sådana ~~är~~ upplysningar ökade min redan förut höggradiga glädje, säger sig självt. Vi pratade från kl. 10.00 till kl. 14.00 i ett enda kör den ~~är~~ fredagen. Givetvis utnyttjade vi våra möjligheter som kinesiska statens gäster (både Chengs och jag) och beställde in en riklig och god kinesisk måltid på mitt hotellrum. Där satt vi tre och mumsade mandarinfisk och köttbullar lagat på Hupehmanér och "tsa-ts'ai ch'ao reoh" och ... nej, det är bäst att inte räkna upp mer för jag vet att det ^{nu} vattnas ~~na~~ i munnen på mina gamla kinakamrater. Men ni kan ju själva tänka er hur en lyckans gullgosse som jag skulle känna mig i den där miljön. Marcus och jag har länge känt oss vara på samma våglängd, och nu kunde vi talas vid ostört och i lugn och ro. [Fru Cheng fick inte många ord emellan, men hon lyckades nu och då att få in en notis eller en upplysning från kvinnosynpunkt. Som t. ex. att i nya Kina betalas lika lön för lika arbete till män och kvinnor. Hon påminde också om att moderskapspenning utbetalas i 56 dagar och att Kina just nu har två kvinnliga statsråd. Fru Cheng levde med i vad som sker i Kina dessa dagar och båda dessa sjuttioettåringar hade ingen tanke på att " lägga upp". Nej, de var vitala och glada och sade sig aldrig ha haft det så bra ställt som nu. Deras barn är alla "på det torra" som professorer, läkare etc. och yngsta dottern är gift med en metodistpastor i Shanghai.

För våra missionsvänner härhemma kan det vara av intresse att veta att Marcus Cheng är medlem av Folkets Konsultativa Råd och han representerar där de kristna intressena. Vid nyårssammanträdet höll han ett litet tal som Chou En-lai och de andra ledarna i riket åhörde med intresse. Marcus deklarerade i det talet sin tro på Jesus Kristus som död för våra synders skull och uppstånden för vår rättfärdiggörelses skull och sade sig tro på ett evigt liv. När en kommunist talar på det viset - ja, då borde vi kunna "släppa ner hjärtat" (= bli lugna) som kineserna uttrycker det. Vid Jul höll Marcus Cheng via Radio Peking ett tal till kristna i andra länder. Det talet i originalmanuskript fick jag med mig hem.

Så kan jag meddela att vid de tre teologiska seminarierna i nya Kina studerar just nu 200 elever. Varje samfund ger där den utbildning till sina egna elever som den vill ge. Baptister, lutheraner, metodister och andra går i samma skola men med delad undervisning alltså i vissa ämnen. Marcus undervisar i dessa seminarier och är ledamot av styrelsen i ett par av dem. Han är också styrelseledamot i Kristi Kyrka i Kina. Föreståndarskapet för seminariet i Chungking har han nu överlämnat till en yngre kraft, ty han menar att han tjänar den kristna saken bäst genom sina predikningar och föredrag och genom sitt skriftställarskap i olika tidningar. En särskild tidning för landsbygdens folk där praktiska frågor och spörsmål behandlas är Marcus ständigt medarbetare i. Jag fick med en del nummer av den tidningen och skall studera den så småningom. Ett par nyutgivna predikosamlingar har jag också i mitt Pekingbagage. Bibeln trycks och säljs också i våra dagar Kina.

Som en nyhet kan jag tala om att Kina förra året fick sin nya grundlag. De första åren reglerades landets styrelse genom ett mera tillfälligt program. Nu har Kina fått en permanent konstitution ^{i vilken} ~~der~~ tros- och religionsfrihet garanteras. Det är f.ö. artikel 88 och den artikeln har inte den ryska lydelsen, vilken ger rätt att propagera religion men också ger rätt att motarbeta religion. Den kinesiska texten ger ingen rätt att motarbeta religionen. Att de kristna lyckades få den formulering som nu gäller tillskrev Marcus Cheng framförallt Mao Tseh-tung, som också hade villfarit de kristna ledarnas begäran att den religiösa trosfriheten skulle få sin egen artikel och inte sammankopplas med en massa andra fri- och rättigheter, vilket var fallet i det tillfälliga programmet (§ 5). Vi bör därför vara tacksamma för artikel 88 i nya konstitution. (Texten till konstitutionen har jag f.ö. med hem nu).

På lördagen hade jag åter ett par timmar tillsammans med Marcus Cheng och hans fru. Och på måndagskvällen var de inbjudna till avskedsbanketten för Hammarskjöld och fick då hälsa på honom. Skada att Sv. V. har så ont om spaltutrymme annars kunde jag skriva spalt efter spalt. Nu får detta vara nog om mitt sammanträffande med våra gamla vänner för den här gången.

Låt mig sluta med att omnämna att jag ringde upp pastor Wang Ming-tao då jag var i Peking. Det var den pastor som skulle ha skjutits förra året. Både pastor Wang och hans fru som jag talade med försäkrade att pastorn aldrig blivit skjuten och att han var vid bästa hälsa och att han predikade som vanligt för stora skaror i sin kyrka. Naturligtvis blev han en smula chockerad av att bli uppringd utan varning av en svensk, okänd Pekingbesökare. Men jag kände det som ^{en} uppgift att kunna vederlägga ryktet som spritts över världen och på sin tid väckte en väldig uppmärksamhet, inte minst bland de kristna i USA.

Kära missionsvänner! Tag emot denna enkla hälsning från era vänner pastor och fru Marcus Cheng! Och till er, gamla kina-kamrater, bad Marcus mig hälsa och tacka för er gärning i Kina. Så skulle jag tillägga, bad han, "Edert arbete är icke fruktlöst".

Pengar behöver vi inte längre sända till Kinas kristna. De klarar sig på egen hand. Men vårt intresse och vår förbön behöver våra kinesiska trosfränder nu som förr.

Gustav Nyström.

MEMORANDUM

18 January 1955

TO: Mr. Gustav Nystrom
 FROM: Per Lind, Executive Office of the Secretary-General
 SUBJECT: Expenses on Trip to Peking

In my capacity as custodian of the petty cash fund for the whole party during our recent trip, I made certain disbursements on behalf of the party as a whole which are properly chargeable to each of the individuals and are payable from the per diem to which each member of the party is entitled. These payments are as follows:

New Delhi - tips for the whole party on a pro	
rated basis, your share	\$4.00
Honolulu - lunch and drinks	\$1.00
Advance of 250,000 yen at exchange rate of \$2.80	
to 68,590 yen	\$10.21
	<hr/>
TOTAL	\$14.21

I should be grateful if you would send me a cheque in this amount at your convenience.

UNITED NATIONS
NEW YORK
CASH RECEIPT VOUCHER

DEPOSITED IN BANK:

COUNTRY

A/C

CODER:

CURRENCY

No 38090

DATE

Date: 21 JANUARY 1955

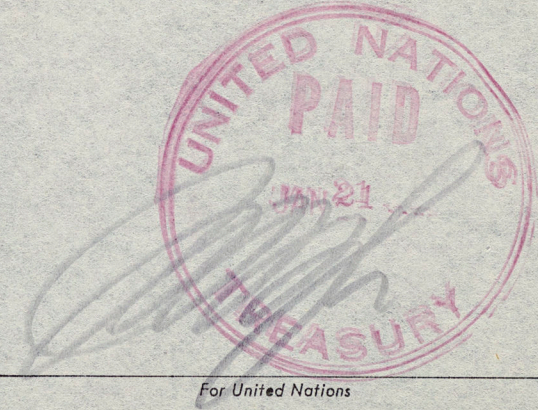
Received from: Per Lind

Address: Rm. 3834A

Amount (in words): TWO HUNDRED SIXTY AND 00/100 DOLLARS

In payment of: Refund of travel advance to Peking.

A/C 113-03

Amount (in figures): \$260.00
American Express Co. travelers cheques

 For United Nations

UNITED NATIONS BUREAU OF FINANCE

PAYEE NO.

The enclosed cheque no. _____ is in full payment of your
invoices listed hereon:

Per Lind
(Send cheque to Mr Malania)

INVOICE NO.	AMOUNT
Reimbursement of advance made to Mr Gustav Hyston	14 ²¹

RECEIPT NO. 619

DATE ISSUED 28 December 1954.

CASE NO. 4-7966

UNITED NATIONS
PERSONAL PROPERTY RECEIPT

Receipt is acknowledged of One ea. Briefcase, Square Type, One side Expansion w/ Straps,
w/inside Filing Pockets, Combination Lock, No. 110

I understand fully that this equipment, the property of the United Nations, is to be returned to the Purchase and Transportation Division upon demand or when my duties no longer necessitate its use, and that I agree to being held financially responsible if return is not made.

DATE RETURNED

Mr. Per Lind
SIGNATURE OF RECIPIENT

Per Lind

CASE NO.

Victor Mills - Administrative Officer
COUNTERSIGNED (TITLE)

Victor Mills

SIGNED PURCHASE & TRANSPORTATION DIVISION

S/G/GA Affairs & Administration
DEPARTMENT

Triplicate to Recipient

*Received
Mary Schmid
28 Jan. 55*

Offical Business - China
MISSION OR HEADQUARTERS USE

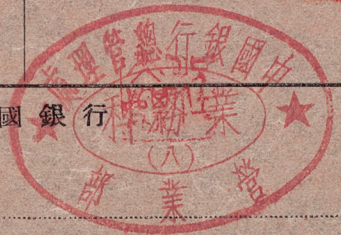
外匯兌換水單

林德照 台照

公元 1955 年 1 月 7 日
 編號

摘 要	原 幣 金 額	牌 價	本 幣 金 額
美旅行支票 E91452.134-143	U.S. 8,100.-	$\begin{array}{r} 2.8 \\ \hline 68590 \end{array}$	2,449.643.-

中國銀行

UNITED NATIONS BUREAU OF FINANCE

PAYEE NO.

The enclosed cheque no. _____ is in full payment of your
invoices listed hereon:

Send cheque (US dollars) to Mr Malania and he
will send it to payee in Sweden with letter.

GUSTAV NYSTROM

INVOICE NO.	AMOUNT

MEMORANDUM

16 February 1955

TO: Mr. Laurence Michelmore, Office of the Controller,
Attention: Mr. David Stewart

FROM: L. Malania, Executive Office of the Secretary-General

SUBJECT: Secretary-General's Trip to Peking: Account of Mr. Nystrom

- 1. I return herewith the cheque of the United Nations in the amount of \$164.83 ^{made} ~~paid~~ out in favour of Gustav Nystrom on 2 February 1955. I also return copy of F/10 form made out by Mr. Nystrom. The calculation in the attached form is correct. However, a new cheque will have to be made out in the light of additional information which has now been received concerning the payment of Mr. Nystrom's expenses.
- 2. It appears that, contrary to the original understanding with Mr. Nystrom, on the basis of which his travel claim was made out, the Swedish Government paid for Mr. Nystrom's air passage from Stockholm to London on 30 December 1954. The amount paid by the Swedish Government was 488.50 kronor, calculated by the Swedish Government as being the equivalent of US \$94.31.
- 3. Mr. Nystrom's hotel bill in London was also paid by the Swedish Government in the amount of £5/8/9, corresponding to \$15.27.
- 4. The simplest arrangement would, therefore, be to issue a cheque in favour of the Royal Consulate General of Sweden in New York in the amount of US \$109.58. Please send this cheque to me for transmission to Mr. Lind who will write a letter to the Royal Consulate in response to the letter from the Consulate of 15 February 1955 presenting this charge. Attached herewith is this letter, together with a photostat of the invoice from the Scandinavian Airlines System and from the Mandeville Hotel in London.

LM/pc

5. There is one additional item to be subtracted from the amount owing by the United Nations to Mr. Nystrom on his subsistence account. This is the sum of \$14.21 representing advances made by Mr. Lind to Mr. Nystrom in the course of the trip. A cheque should be made out in the amount of \$14.21 in favour of Mr. Lind, chargeable against Mr. Nystrom's subsistence account. Please send this cheque to me for transmission to Mr. Lind.

6. The total amount to be deducted from Mr. Nystrom's subsistence claim is, therefore, \$123.79 (\$109.58 plus \$14.21). This amount should be deducted from the \$164.83 previously calculated as owing to Mr. Nystrom. Therefore, the amount now owed by the United Nations to Mr. Nystrom is \$41.04.

7. In a letter to Mr. Lind, Mr. Nystrom has indicated that he desires to have this amount deposited in his account in the United States. The account is in the name of:

Reverend Gustav Nystrom,
Bank of America,
Kingsburg Branch,
Kingsburg, California.

Please arrange to have the amount of \$41.04 transferred to this account and send to me a notification of this transfer, so that it may be forwarded to Mr. Nystrom together with the copy of the F/10 form adjusted in accordance with the points in this memorandum.